

Posudek vedoucího diplomové práce Doroty Ryčlové „Přímá volba prezidenta ČR: důvody, podmínky, důsledky“

1. Přímá volba prezidenta republiky byla letitým předmětem politických i odborných debat v ČR, jenž zprvu rozděloval politiky, později – velmi zajímavě – politiky a výraznou většinu odborné veřejnosti. Je to téma, na němž se dají zkoumat limity ústavního inženýrství, povaha veřejné diskuse, role expertů, účinky sebenaplňujících se prorocství atd. Je to tedy i vhodné téma pro netuctovou diplomovou práci.

2. *Dorota Ryčlová* si tuto problematiku zvolila na základě zralé úvahy. Zajímalo ji, proč po mnoha pokusech neúspěšných byl právě počátkem roku 2012 přijat onen konkrétní návrh ústavní změny. Dospěla k závěru, že důvodem nebyla obzvláštní kvalita tohoto návrhu, neboť tou se nevyznačoval, ale politické okolnosti, mnohdy nesouvisející se změnou Ústavy, ale spíše s trváním vlády. K tomuto zjištění dochází po pátrání po historických kořenech institutu přímé volby, zejména u nás, důkladně zkoumá všechny předložené návrhy (tisky sněmovní i senátní), všímá si okolností jejich parlamentního projednání, detailně rozebírá návrh nakonec schválený a načrtává důsledky přímé volby pro náš politický a ústavní systém. Systematika práce je zcela funkční.

3. Po formální stránce kvalifikační práce vyhovuje požadavkům rozsahu, je čtivá, korektně a kriticky zpracovává prameny v solidním a reprezentativním rozsahu. Litovat je snad možné jen toho, že prameny jsou všechny v češtině. Pro samu diplomovou práci to nemá valný význam, ale autorka takto neměla příležitost předvést vše, co dokáže.

4. Diplomovou práci autorka prezentovala na vědeckém semináři katedry politologie a sociologie, kde vyvolala živou diskusi. Zpracovávala ji značně samostatně, po konzultacích se mnou. Práci jsem mohl ve dvou kolech připomínkovat. Diplomantka se projevila jako vnímavá, přemýšlivá, schopná zpracovávat různé typy pramenů (normativní materiál, literatura, těsnopisecké záznamy, oficiální stanoviska) – navíc práci inovativně doplnila o poznatky získané rozhovory s několika členy Parlamentu. Výsledkem jejího snažení asi není práce vědecká, ale přesto pěkná. Rád ji proto doporučuji k obhajobě. V závislosti na jejím průběhu soudím, že by mohla být hodnocena přinejmenším jako „velmi dobrá“, ne-li „výborná“.

V Praze dne 7. května 2014

doc. JUDr. Jan Kysela, Ph.D.